

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: M. G.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě ze dne 13. 11. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 9. 2017, o výši invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobkyni byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti v míře 40 %.
2. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, neboť se jí zdravotní stav zhoršuje.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).
4. Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů, posudkem PK MPSV ze dne 30. 8. 2018 a rozhodnutím o odnětí invalidního důchodu ze dne 5. 10. 2017. Účastníci řízení u jednání soudu setrvali na svých procesních stanoviscích.
5. Z hlediska skutkových zjištění, vyplývajících z provedeného dokazování, vzal krajský soud za prokázané, že žalobkyni byl k žádosti ze dne 26. 9. 2011 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) ve Frýdku-Místku ze dne 27. 10. 2011. Žalobkyně žádostí ze dne 13. 3. 2017 požádala o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu a lékař OSSZ ve Frýdku – Místku v posudku ze dne 19. 4. 2017 zdravotní stav posoudil dle kapitoly XII, položky 7 písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., jako snižující pracovní schopnost žalobkyně o 40 %, tedy že se jedná nadále o invaliditu prvního stupně. Žalovaná tak rozhodnutím ze dne 28. dubna 2017 žádost zamítla. K námitkám ze dne 26. května 2017 lékař lékařské posudkové služby ČSSZ dne 13. 7. 2017 však ve svém posudku dospěl k odlišnému závěru, když vyslovil, že od posouzení v říjnu 2011, kdy proběhla dlouhodobá pracovní neschopnost pro obtížnou léčbu zánětlivých ložisek s exacerbacemi, jizvením a tvorbou píštělí, je možno zdravotní stav považovat za dlouhodobě stabilizovaný, s občasnou lehkou exacerbací a bez podstatného omezení pohyblivosti, proto zdravotní stav již neodpovídá žádnému stupni invalidity. Žalovaná tak na základě uvedeného posudku dne 18. 9. 2017 rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 28. 4. 2017 potvrdila. Následně dne 5. 10. 2017 žalovaná rozhodla o odnětí invalidního důchodu od 22. 11. 2017 s odvoláním na posudek lékaře posudkové služby ČSSZ ze dne 13. 7. 2017. Rozhodnutí ze dne 13. 7. 2017 bylo žalobkyni doručeno dne 9. 10. 2017 a proti němu žalobkyně nepodala námitky.
6. Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních

věcí s pracovištěm v Ostravě; PK MPSV je k podání posudku pro soudní řízení povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

7. Z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 25. 7. 2018 soud vzal za prokázané, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy ke dni 18. 9. 2017, invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dosahoval míry nejméně 35 %, jestliže dosahoval 40 %, s posudkovým hodnocením dle kapitoly XII, pol. 7 písm. d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace, zejména chirurgické a kožní ambulance. Rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je těžké chronické zánětlivé onemocnění v oblasti axil a inguin, onemocnění vyžaduje každodenní místní ošetření. Pokud se týká námitek v žalobě, pak v posledních doložených nálezech je popsána stabilizace stavu, v žádném z doložených lékařských zpráv nejsou popsány celkové projevy s horečkami a artralgiemi.
8. V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla nadále invalidní prvního stupně. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
9. Krajský soud opakuje, že posudkové komise MPSV v souzené věci jsou příslušné k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudky těchto komisí považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, ve smyslu § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl další odborný lékař z oboru interního lékařství. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009

Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zcela přesvědčivě, shodně s lékařem OSSZ. Jak již výše uvedeno, posudková komise byla řádně odborně obsazena, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala.

10. Soud nezpochybnil posudek PK MPSV ze dne 30. 8. 2018 a pro své rozhodnutí tak převzal závěr, že žalobkyně je nadále invalidní v prvním stupni. Jestliže soud přezkoumával v tomto řízení rozhodnutí ve věci zamítnutí žádosti o zvýšení důchodu z důvodu uznání invalidity ve vyšším stupni, nemohl jinak, než žalobu zamítnout, a to i při vědomí, že žalobkyni byl invalidní důchod rozhodnutím ze dne 5. 10. 2017 odňat ode dne 22. 11. 2017. Žalobkyně však proti rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu nepodala námitky, proto nemohlo být předmětem soudního přezkoumání rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu (ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon - § 5 zákona č. 150/2002 Sb.). Soud tak nemohl v tomto směru ochránit práva žalobkyně, a to ani za situace, že platnost posudku PK MPSV o trvání invalidity prvního stupně je stanovena do 30. 9. 2021. Za dané situace tak žalobkyni nezbyvá, než znovu podat žádost o invalidní důchod u OSSZ.
11. Jelikož žalobkyně k datu 18. 9. 2017 naplňovala zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu prvního stupně, byla-li míra poklesu jeho pracovní schopnosti stanovena 40 %, žalovaná, zamítla-li žádost o zvýšení invalidního důchodu, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. V řízení žalobkyně nebyla procesně úspěšná, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo (výrok II.); žalované právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo podle § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 21. listopadu 2018

JUDr. Zora Šmolková

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje